

FOKUS

Rekrytering

THE DARK SIDE OF THE FORCE

När hon mår dåligt drar hon hårtestar ur sitt hår. Hon förklarar, *Jag har Obsessive-Compulsive disorder. Kognitiv terapi gör att jag får kontroll över det, men det försvinner inte, säger de.* Hon lever med en kriminell kille, och har försökt få bort honom, men inte lyckats. *Vi har en destruktiv relation. Jag är självdestruktiv.* Hon har gått på både amfetamin och psyko-farmaka, men slutade för ett år sedan. *Jag blev helt trög. En psykiatriker har sagt att jag kanske har ADHD.*

Någon annan än jag som ser Edvard Munchs Skriet framför sig? Hon är ca 20 år och har inte fått en bra start. När statens auktoriserade läkare myndigt sätter sina diagnoser så är det inte lätt för en sargad själ att resa sig och tro på ett liv utan ständig mental kamp i en omgivning som upplevs som - och många gånger är - farlig.

Mötet var inte en del av mitt jobb som rekryterare eller jobbcoach, utan ett ideellt sidospår. När det gällde denna tjej så kom vi överens om att hon skulle börja träna varje dag, som hon gjorde när hon var yngre. Och se till att få rejält med näring och vitaminer och mineraler varje dag, och att hon måste titta närmare på att göra ett beslut angående killen hemma. Utan en lösning där, är det omöjligt att orka resa sig i längden. Vi har setts igen, och än så länge går det i rätt riktning. Det är allt man kan begära. Man får se hur det går. Det var för dessa syften jag skrev novellen, *Överlevarna*, (www.adlibris.se etc.) - ett försök att göra *något*.

Håller du inte med om att det är en otrolig känsla om man lyckas bidra på något vis till ett lite bättre liv, även om det bara gäller en enda person? Jag tänker som så att för DEN personen är det som upplevs av den personen ALLT. Det är ett helt liv. Om jag hade upplevt samma saker som tjejen ovan, så hade säkert även min syn på livet varit helt annorlunda. När det gäller möjligheter och förutsättningar, så får inte alla barn samma chans, och det är väldigt orättvist. Jag tror att de flesta som utsätts och bär på minnen av destruktivitet och förtryck, de hindrar sig själva från att i sin tur leva ut dessa saker mot andra, och istället vänds destruktiviteten inåt. Blir till självkritiska demoner och ren självförstörelse.

Jag bad tjejen ovan att sluta sätta alla dessa etiketter på sig själv. Hon satt där och beskrev sig själv som en enda stor diagnos. Jag sa till henne att det inte är något fel på HENNE. En uppväxt fylld av minnen av sådant som var för svårt att uppleva, och ett dagligt humörsänkande inflytande från en negativ person - vem skulle inte få problem?

Jag är inte fanatiskt emot piller, för ibland är det bättre än att inte alls kunna sova eller leva, men jag är emot det som en "lösning". Både på problem hos individen och på problem i samhällsapparaten, familjer, skolan, etc. som helt klart behöver fixas till för att ge alla lika stor chans, och en verklig känsla av sammanhang, som många i dag saknar.

Ok, det var vad jag kände för att prata om denna gång. Jag låter kanske mörk, men du som känner mig vet att jag snarare är motsatsen. Jag tycker helt enkelt att det är en tragedi när människor inte får möjlighet att uppleva alla de roliga och positiva saker som livet kan ge. Men, om man blir alltför allvarlig och dyster så orkar man inte göra något bra för någon annan, eller för en själv. Man måste medvetet gå in för att fokusera på STYRKORNA och det som är BRA hos en själv och hos andra, för gudarna skall veta att det finns människor och mentala mekanismer som mycket gärna för fram och exponerar det som är FEL, det som är DÅLIGT. Självkritik - det sker automatiskt och av sig själv - men att bekräfta sig själv för det man faktiskt HAR klarat av bra, det måste man medvetet själv ta hand om. Är det inte knepigt?

Anyway. Jag gläds åt flera rekryteringsuppdrag just nu, vilket som vanligt är grymt roligt och givande. ("Då behöver du väl inte ta betalt, då?" som en skämtare till kund sa.) Jag har även börjat jobbcoacha ett antal arbetssökande, som en del av Arbetsförmedlingens satsning. De skall göra om upphandlingen nästa år, på grund av en kombination av oseriösa aktörer och massmedialt intresse, så jag räknar med att konkurrensen om deltagarna då minskar. Det är i vilket fall mycket intressant att träffa arbetssökande under andra former än under en rekryteringsintervju. Dessutom är de motiverade, eftersom de frivilligt sökt upp en jobbcoach. De söker i huvudsak andra typer av tjänster än de som jag brukar rekrytera. Jag hör historier om hur det är att vara kristen armenisk minoritet i Syrien, men också hur en muslimsk ung kille jag pratade med själv börjat hjälpa ungdomar på glid i Västra Frölunda (brandbilsbrännare, du vet) - människor är otroliga och unika i sina styrkor, när man lär känna dem som individer. Det är nästan bara generaliseringar som skapar en negativ bild av människor. Jag läste t.ex om en nynazist som hamnade ensam i en tågkupé med en jude - alla fördomar lade sig till slut. Det är sådant som inger hopp.

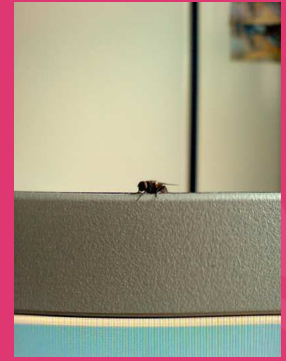
Och nu kommer ett vernissage från lite saker jag lagt på min Facebook under året.

Ser du mig i bakgrunden? Från Bröllopsfotografen.

Min katt, Amy, "Where did that goddam male go?"

Flugan kröp omkring en hel dag på min datorskärm i slutet av sommaren. Varmt och gott.

Kossa vid mitt kontorsfönster. State of the art Digital Effects.

Norra Allén, Göteborg, oktober 2009

Stonehenge lecture, 5 Nov Gothenburg

Arkeologerna har hittat nya rön om vad Stonehenge egentligen var till för. Grymt läcker aula. Very Harry Potter. En pampig målning med "vikingar" som tittade ned på en. En äldre man bredvid mig sa, "Jag gjorde skrivningarna här - jag brukade tycka att de tittade på mig."

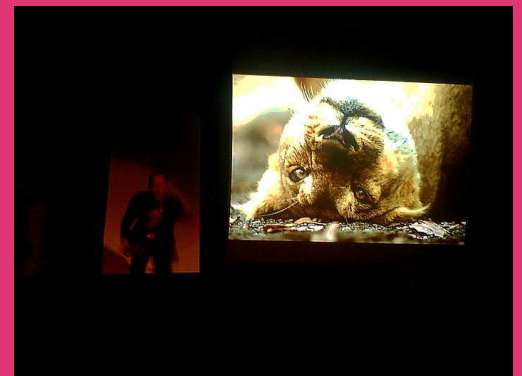
Hösten på väg i Göteborg.

Uddevalla får vara med lite också.

Birdy nam nam

Mattias Klum höll en helt otrolig föreläsning om den natur som han gärna ville att även hans barn skulle få uppleva. Det är väl en rimlig begäran tycker jag. www.expeditionsverige.se

Tack för mig för denna gång!
Skall du rekrytera nyckelpersonal snart? Ring **FOKUS Rekrytering!**

Bengt Alvång
0704-837800
bengt@fokus.nu